

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Hatvannégy budapesti kórház-
zat szereltek fel az amerikaiak*

Forrás:

Magyarország

Pop
(Hely)

1920 11/14
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

361.85

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helvezám

361.61 (433.73) 1920

Hatvannégy budapesti kórházat sze- reltek fel az amerikaiak

Beszélgetés Pedlow kapitánnyal, az amerikai vöröskereszt-akció vezetőjével — Tovább negyvenkét kórházat szerelnek föl — Mrs. May C. Thompson a gyermekfelruházási akcióró

Budapest, április 13.

(A Magyarország tudósítójától.) A folyton növekvő drágaság terhei próbára teszik már a legerősebb vállakat is és a megélhetésért vívott harc keserű tónussal festi alá minden szavunkat. De láthatatlan kezek dolgoznak a homályban értünk, tünderújjak cirógatják meg sápadt gyermekeink arcát s erős, izmos kézzel ragadják meg összeroskadó családapák karját, segílyt, vigasztalást nyújtván nekik s a jobb jövő reményét hintve el szívükben.

Szeptembertől kezdve szüntelenül folyik a mentőakció értünk. Amerikába szakadt véreink nem hagytak el bennünket, a szükség pillanatában, de megmozdult idegen ajku embertársaink szive is s a magyar gyermekek felruházására, a magyar népmentésre indított akció gyönyörű eredményeket értelt. Pedlow kapitány, az amerikai vörös kereszt-akció vezetője, a lelke ennek a mozgalomnak. A munka és nem a reklámok embere, nem kürtöli tele a világot azzal, amit tett és tenni fog, hanem dolgozik — és dolgozik amerikai értelemben.

Fölkerestük ma délelőtt Pedlow kapitányt a Dunapalotában levő irodájában. Levelező szíveséggel és nyíltsággal fogadott.

Rövid mondatokban, egyszerűen beszélt, de minden szavának sulya volt.

— Mi adunk mindenkinek — mondotta. Egyformán ellátjuk a kórházakat és a szűkölködő polgárokat. Segítünk a gyermekeken, de segítünk a szülőkön is. Nem törődünk azzal, ki az, akinek adunk, csak szükségét szenvedjen. Különbségeket nem teszünk, de nem is törünk. A pénzt Amerikában nyilvános gyűjtés útján teremtik elő s a szeretet áldásaiban egyformán kívánnak részesíteni minden szűkölködőt.

— Elsősorban a kórházakat látjuk el. Örömmel mondhatom Önnek, hogy

eddig hatvannégy budapesti kórházat látunk el

a hiányzó felszerelésekkel. Minden kórház kapott élelmet, gyógyszereket, kötözőszereket, takarókat, fehérneműket és egyéb szükséges cikkeket. Jelenleg negyvenkét újabb kórház felszerelésén dolgozunk.

Ebből 15 Budapesten, 27 vidéken van. Magyaróvár, Keszthely, Kőrmend, Veszprém, Diósgyőr, Zalaegerszeg, Szolnok, Szombathely, Szigetvár, Székesfehérvár, Szekszárd, Szeged, Balassagyarmat, Sátorajaujhely, Nagykanizsa, Muraszombat, Marcali, Kapusár, Kaposvár, Győr, Gyöngyös, Esztergom, Csorna és még négy másik vidéki városra, amelyek neve most nem jut az eszembe, terjesztettük ki a felsegélyezési akciókat. Csak ott adunk, ahol komoly szükség forog fenn, amiről előbb meggyőződést szerzünk. A Clotild-szeretetházat 120 személy szükségleti cikkeivel láttuk el s éppen most kaptam értesítést, hogy egy

kilenc kocsból álló újabb vonat van utban.

megrakodva tejjel, egyéb élelmiszerekkel és ruházati cikkekkkel.

— Ami a gyermekfelruházási akciót illeti, itt is igen sikeres működést tudunk kifejteni. Most May C. Thompson segít páratlan buzgalommal és odaadással ebben a nagy munkában.

Háromszáz láda gyapju- és gyapotfonalat kaptunk.

— Az a tervünk, hogy ezt itt magyar asszonyok önként följajánlott munkájával dolgoztatjuk föl. A segítő akció ezen a révén nagyobb terjedelművé válhat, másrészt Amerikában látni fogják, hogy a magyarok nem mindent kívülről várnak.

A legelőkelőbb asszonytól a legalacsonyabb rendűig ki kell venni részét mindenkinek ebből a munkából.

Ha az asszonyok dolgozni fognak, halással lesznek a férfiakra is. Így volt ez Amerikában is katonák fölsegítésénél. Az asszonyok mutattak példát a férfiaknak — és mutassanak példát Önöknek is. Én csak egyszerű katona vagyok, szavam nem rázhatja föl dermedtségéből ezt az országot, de

Magyarország tragédiája mélyen megindítja szívemet

és szeretném tele tudóval tele torokkal beharogni mindenkinek a fülébe:

Dolgozni! Dolgozni! Dolgozni!

Ezzel váltunk el Pedlow kapitánytól és felkerestük Mrs. May C. Thompson asszonyt muzeum-utcai lakásán. Thompsonné hat éve megszakítás nélkül Magyarországon tartózkodik, összesen csaknem husz évet töltött itt s ezalatt az idő alatt csak szeretni tanulta meg Magyarországot. Rajongó szeretettel beszél

mindenről, ami magyar, *a magyar nőt a világ legderekabb asszonyainak tartja* s meg van győződve, hogy az ő közreműködésükkel a szükölködők ezreit fogják megmenteni.

— Szeptember óta dolgozom szakadatlanul, — mondotta. — Ismerem Budapest nyomortanyáit, mert *magam bejártam valamennyit*. A gyermekmentési akció az én ellenőrzésem alatt folyik. A 300 láda gyapju- és gyapottonalat én magam fogom elismervény ellenében kiosztani és rajta lesznek, hogy a munka minél gyorsabb és sikeresebb legyen.

De kiterjesztem a mentőakciót az öregek-re is.

Gyermekek 14 éven alul, öreg emberek 50—60 éven felül indokolt esetben egyformán fognak segítséget részesülni.

— Ujévkor 194 gyermek született Budapesten. Az első a Rökk Szilárd-utcai klinikán látta meg a napvilágot s Uncle Sam után kapta nevét. A gyermek egy dollárt, anyja száz korona külön adományt kapott. A többi gyermekek is mind száz koronát kaptak a ruházati cikkeken kívül.

— *Az angol hölgyek*

Amerikában mindent előkészítettek az akció kimélgítésére, de elvárják, hogy a magyarok is kivegyék részüket a munkából.

Tartsák szem előtt a magyarok azt a közmondást: Segíts magadon s az Isten is megsegít. Ha a magyar nők megteszik a magukét, amiben nem kételkedem, *felhívással fogunk fordulni az amerikai magyarsághoz, s hisszük, hogy sikerülni fog az akciónak még nagyobb lendületet adni a magyarság és a magyar haza boldogulására.*